

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

3.α. Οι μαθητές/-τριες, βασιζόμενοι/-ες στις πληροφορίες που αντλούν από το παράθεμα, αναμένεται να αναφερθούν στις αποφάσεις του συνεδρίου της Κορίνθου (337 π.Χ.) ανάμεσα στον Φίλιππο Β΄ και στις ελληνικές πόλεις, αξιοποιώντας τις εξής αναφορές:

- «είχε στην πραγματικότητα δημιουργηθεί μία στρατιωτική ένωση που ήταν σε θέση να εγγυηθεί την ειρήνη σε όλον τον Ελληνισμό της ηπειρωτικής και νησιωτικής ελληνικής γης»
- «να ελευθερώσει τις ελληνικές πόλεις-κράτη στη Μικρά Ασία»
- «να εξασφαλίσει την έξοδο του πλεονάζοντος ελληνικού πληθυσμού προς την Ασία»

Τα παραπάνω συνδέονται με την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Ο Φίλιππος Β΄ και η ένωση των Ελλήνων] και συγκεκριμένα με τις εξής αναφορές:

- «[...]Η πανελλήνια ένωση έγινε πραγματικότητα σε συνέδριο στην Κόρινθο το 337 π.Χ.[...]»
- «[...]απαγορεύτηκαν οι συγκρούσεις μεταξύ των ελληνικών πόλεων και η βίαιη μεταβολή των καθεστώτων τους[...]
- «[...]προστατεύθηκε η ελεύθερη ναυσιπλοΐα και καταδικάστηκε η πειρατεία[...]

3.β. Οι μαθητές/-τριες αναμένεται να προβούν σε μια κριτική ανάγνωση της πηγής, βάσει του ερωτήματος, προκειμένου να εντοπίσουν και να σχολιάσουν τη σημασία του περιγραφόμενου ιστορικού γεγονότος (Συνέδριο της Κορίνθου υπό τον Φίλιππο) για τον ελληνισμό, αξιοποιώντας τις εξής αναφορές:

- «Συνασπισμοί ανάμεσα σε μερικές πόλεις-κράτη για στρατιωτικούς σκοπούς είχαν κατά καιρούς σχηματιστεί και την έννοια της γενικής ειρήνης ανάμεσα στις ελληνικές πόλεις-κράτη»: συνασπισμοί πραγματοποιούνταν σε επίπεδο πόλεων-κρατών
- «[Την ειρήνη αυτή] την είχαν εκμεταλλευτεί κατά καιρούς η Σπάρτη και η Θήβα, προκειμένου να προωθήσουν τη δική τους ηγεμονία και μάλιστα με περσική οικονομική βοήθεια»: κομβικός ρόλος των δύο πόλεων (Σπάρτης και Θήβας) που διαδοχικά διεκδίκησαν την ηγεμονία της Ελλάδας και ανάδειξη του παρεμβατικού ρόλου ξένης δύναμης (Περσίας).

Αντίθετα, σύμφωνα με όσα αποφασίζονται στο Συνέδριο της Κορίνθου το 337 π.χ.:

- δημιουργήθηκε «μία στρατιωτική ένωση που ήταν σε θέση να εγγυηθεί την ειρήνη σε όλον τον Ελληνισμό της ηπειρωτικής και νησιωτικής ελληνικής γης»: η ειρήνη αφορούσε το σύνολο των Ελλήνων- πανελλήνιος χαρακτήρας.
- «ήταν επίσης σε θέση ο συνασπισμός αυτός να ελευθερώσει τις ελληνικές πόλεις-κράτη στη Μικρά Ασία και να εξασφαλίσει την έξοδο του πλεονάζοντος ελληνικού πληθυσμού προς την Ασία, γιατί ο πληθυσμός αυτός με την παρουσία του στον ελληνικό χώρο συνέβαλλε στην ένταση των εσωτερικών ταραχών στις ελληνικές πόλεις-κράτη.»: εξασφάλιση της ελευθερίας των πόλεων της Μ. Ασίας και εκτόνωση των ταραχών που σημειώνονταν εντός των ελληνικών πόλεων από την παρουσία του πλεονάζοντος πληθυσμού.

Μέσα από τη συγκριτική θεώρηση των παραπάνω δεδομένων, οι μαθητές/-ήτριες αναμένεται να αναδείξουν τη σημασία του Συνεδρίου της Κορίνθου το 337 π.Χ. στη βάση της διαπίστωσης ότι αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού ήταν η πολιτική ενοποίηση όλων των Ελλήνων υπό τον Φίλιππο Β΄ και η αποσόβηση του παρεμβατικού ρόλου και της ανάμειξης της Περσίας στα εσωτερικά των ελληνικών πόλεων.